

Luc C. Martens

Heengaan

AS

voor Arthur G.

hij vertrok zonder vreemde munten
zonder koffer, zonder pijn
verlaten het lichaam dat hem
in alle continenten bracht

hij stapte uit zijn roze wangen
uit zijn besneeuwde hoofd
dat pas bemind werd toen
de seconden langer duurden

de glimlach afgelegd, de glazen leeg
van zon uit grote kastelen
vertrokken zonder papieren
op het koude gras zijn grijs pak

BLOEM

voor Fleur E.

vandaag schreeuwt de lavendel grijs
veel te vroeg de koude winter
het gras onbegrijpend stil
de dood oneerlijk, hard en wit

je mag eindelijk rusten bloem
de lange ongelijke strijd verlaten
weg van de vergiftigde bodem
die jou niet groeien liet

nu jij zwijgt weten we niet
wat te zeggen tegen de klimop
we leggen onze laatste woorden
in de witte rozen van november